

савол

Оё ҳаҷчи касе, ки бо моли ҳаром ҳаҷ мекунад, дуруст аст ё не?

Хулосаи ҷавоб

Касе, ки бо моли ҳаром ҳаҷ мекунад, ҳаҷчи ӯ дуруст шумурда мешавад ва ҳаҷчи фарзии худро адо кардааст, аммо чунин ҳаҷ "ҳаҷчи мабрур" ба ҳисоб намеравад ва савобу аҷри он хеле кам мешавад.

Ҷавоби муфассал

Касе, ки бо моли ҳаром ҳаҷ мекунад, ҳаҷчи ӯ дуруст шумурда мешавад ва ӯ ҳаҷчи фарзии худро адо кардааст. Аммо чунин ҳаҷ "ҳаҷчи мабрур" ба ҳисоб намеравад ва савобу аҷри он хеле кам мешавад. мурочиат намоед.

Нававӣ дар китоби "Ал-Маҷмӯъ" (7/62) гуфтааст:

"Агар шахсе бо моли ҳаром ҳаҷ анҷом диҳад, ӯ муртакиби гуноҳ мешавад, аммо ҳаҷчи ӯ саҳеҳ буда, фаризаи ҳаҷ аз зиммааш соқит мегардад. Ин дидгоҳро аксари фақеҳон ҷонибдорӣ кардаанд". Поёни сухан бо каме тасарруф.

Дар китоби "Ал-Мавсуъату-л-фикҳия" (17/131) омадааст:

Агар шахсе бо моли шубҳанок ё бо моли ғасбшуда (зӯран гирифташуда) ҳаҷ анҷом диҳад, ҳаҷчи ӯ аз нигоҳи зоҳири ҳукм саҳеҳ ҳисобида мешавад, вале ӯ гунаҳкор аст ва чунин ҳаҷ "ҳаҷчи мабрур" ба шумор намеравад. Ин мазҳаби Шофеъӣ, Молик ва Абӯҳанифа (Аллоҳ ҷамаи онҳоро раҳм кунад) ва аксари уламои салафу халаф мебошад.

Аҳмад ибни Ҳанбал гуфтааст: Ҳаҷ бо моли ҳаром кофӣ (ва қабул) нест. Дар ривояти дигар омадааст, ки ҳаҷ бо вучуди ҳаром будани ин амал саҳеҳ аст.

Дар ҳадиси саҳеҳ омадааст, ки паёмбар (дурудӯ паёми Аллоҳ бар ӯ бод) мардеро зикр

мекунад, ки сафарро тӯлонӣ мекунад, мӯяш парешону ғуборолуд аст, дастонашро ба осмон бардошта мегӯяд: "Эй Парвардигор, эй Парвардигор", ҳол он ки хӯрокаш ҳаром, нӯшокиаш ҳаром, либосҳои пӯшидааш ҳаром аст ва бо ҳаром парвариш ёфтааст. Пас чӣ гуна дуои чунин шахс қабул карда шавад?

Поёни сухан.

Шайх Ибни Боз гуфтааст:

"Ҳаҷ дуруст аст, агар шахс онро ҳамон гуна ки Аллоҳ машрӯъ кардааст, адо намояд. Вале ба сабаби даст задан ба касби ҳаром гуноҳкор мешавад ва бар ӯ воҷиб аст, ки аз ин кор ба даргоҳи Аллоҳ тавба кунад. Ҳаҷҷаш ба сабаби даст задан ба касби ҳаром ноқис шумурда мешавад, аммо фарзияти ҳаҷ аз зиммааш соқит мегардад". Поёни сухан аз китоби "Фатово"-и Ибни Боз (16/387).

Дар китоби "Фатово-л-лаҷнати-д-доима" (11/43)

омадааст:

"Анҷоми ҳаҷ бо моли ҳаром монеи саҳеҳ будани ҳаҷ намегардад, вале инсон барои касби ҳаром гуноҳкор мешавад. Ин амал савоби ҳаҷро кам мекунад, вале онро ботил намесозад". Поёни сухан.

Барои фоидаи бештар, лутфан ба ҷавобҳои рақами ([2804](#)), ([109234](#)) ва ([34359](#)) нигаред.

Аллоҳ донотар аст.